

LLETRES NUEVAS

INFRAVOX

"Before the pleasures of the senses"
EZRA POUND

XOSÉ LL. CAMPAL

I

Al devalu la Vida,
formientu pa les vidayes
que varien xorres
nel penúltimu fexe,
surde'l Pecáu, indómitu
abellugu de pureza

II

Grapáu a les fatigues
llacerioses de la Voluntá,
púxate'l vientu, acallantáu,
escontra les puertes la gafura,
xixilando'l secretu quantayá reveláu.

III

Antañu, fixisti un furacu
nel qu'aconceyar l'olvidu
y les fontes d'escanda.

Güei, mansuña l'esturión,
ensembre, el sangre l'alcordanza.

IV

Comu'l gargüelu
sollutare, sordu,
l'ecu d'una violación,
acurrúquense
na memoria, sorda,
los llagos ensin vexetación.

Cuandu espíen los glayíos
del Home qu'amburare femes
cencielles.

V

Escucaba
ente'l caricós del celebru
esllarigáu
la íntima intuición
qu'afonda'l tendeyón
de la Nada.

VI

Argayará'l sol,
nuna rellumante fondigaya,
l'alma que xinta ñeve.

VII

Si trafica la curuxa levantos
cuaya la Memoria'l fueu pegañosu
que m'acompaña nel sacrilexu del tiempu
amortayáu.

VIII

Cuandu les maurientes alimañes
apodrecieren los mios resclavos
nun sábanu d'escarmientos y tenrura,
pozá-y l'Epílogu,
la llábana del desencantu, otramiente.

IX

L'agua
embarulla'l cantil
n'onde la mano
amputa'l saludu
y
tráncasemos
el cállice la soledá
incorpórea.

X

Si pintarraxa'l llabiu
ensin coraza, vertical,
pindiu, moribundu,
corales d'estropayu
p'aventar l'allegría del plenilluniu,
masturbaréme so les flores
del cementeriu,
invocando los güeyos presentíos
d'esmenu;
y Naide siente yá'l llátigu.

XI

Calcareu,
fierve nel despeñáu camín
del abatimientu
l'argolla ruxendo pieslles,
el fierru de la xeringa,
l'azote qu'esbarria'l Deu
n'onde nun s'asitia denguna
certidume.

Calcareu,
siento cimbláseme toles tayaes
enxamás non descorríes.

XII

Soi'l güecu turullu
qu'anuncia la esterilidad del carpú.

Soi la silente añada esfolada
na que s'esmena, tapecú, l' Amor
comu muga intanxible na bocamina,
glayando'l dolor pa nun sentise escaecú.

Soi una imaxinada playa de ceniza
y
guarezo en min la escosura bíblica del Otru.

XIII

Fema que l'Home
espatuxó al acusbiu
n'azarienta Lluz
del llaberintu
de la vida afogada,
sienti
cómu m'esnala'l cuerpu,
rampuñándote, aflixida,
la pallabra que Naide nun xura.

XIV

Cuspiá-y me:
fráyense los güesos la Memoria
col maurientu rixu d'esti
Sacrificiu ensin premiu.

Cuspiá-y me:
quiero ser cada arma pavorienta,
dafechu, na qu'escazar
pol amor insondable y escuru
que m'ufiertare la Solombra
del tiempu, secañosa.

XV

Dientru la Roca del Dolor,
dientru les plomices llagañes d' esta llábana
xélome;
xeométricu témpanu del Desamparu
que raxa'l paraísu.

(¿Ú taré en silenciú?
¿Atoparásme?)

XVII

Prúyeme, agora, desfacer
la Voz na que s'es mucieran
los guaños les ortigues,
taburdiu desdentáu.

Prindáime, al albanciar,
al tueru ralicosu de les despedís;
que s'ameyoren los deseyos de la fin.

XVIII

Los cuyarapos
del Día que nun
crez
avienten el ruxerrux
del gatiellu
qu'esbarria la lluz.

XIX

El llatíu llamargosu del héroe
enxaula na sinfonía del Vacíu
toles bederres ruines
y amella'l ciegu arrovexu.

Taramiéllase la llei de la Caridá
y l'héroe encaldia les llibradures,
espavoriáu ente l'agrín del conxuru
pola tanza de la bramida nel sotámbanu,
comu nome calistráu, aposentando
traición.

XX

Onde se mayen los enxames,
onde s'escaez la pelleya del silenciu,
onde l'amor prohibíu del cenicientu carámbanu
se tapez
al filu de la navaya ensin rocea;
ehí,
xeláu,
allúmome axioma afuracáu
nesti ingrediente espeyismu del Remordimientu.

XXI

Acolumnbra'l cuayarón
el morgazu
d'estes güérfanes venes,
escomaños railes de la sofrenca.

XXII

La xaronca agulla
la nuesa Perdición
na grasosa mesinanueche.

Escuaxaríngase l'aceru.

XXIII

Abocana la inasible cigua
d'empitonadores solombres,
amputádo-y sollutos al contornu
del cantil u Naide me sonrío.

XXIV

Apalpuñábamos
n'otra nueche ferruñosa
l'escombru del sexu,
el párpagu inacabable
n'onde, macilentu,
ablucábame la sacaberina
Pallabra
qu'españa'l dominiu del Espíritu.

XXV

Derrítensemos nel fueu
de la impaciencia
eses voces-gadañu
ensin güelgues pal regresu,
ellí, rexón de llibradures,
n'onde la vida
mércase nel xeláu
tálamu de les llárimas
cola mínima promesa
d'un glayú aplazáu
embaxu les fueyes del orixen.